

то ся принуждаваше да мълчи, уплашенъ отъ проклятія-та и анаемѣ-тѣ, кои въ уста-та на фанариоты-тѣ бѣхѣ твърде ефтины, или пѣкъ ся намираше въ хладны и мрачны тѣмници, съ снджиръ на шіѣ. рѣцѣ и крака, оклеветанъ отъ фанариоты-тѣ предъ правителство-то, кѣту бунтовникъ. Съ таквизи безчеловѣчны средства, т, е. съ афоризмы и клеветы фанариоты-тѣ ся мѣчехѣ да докаржтъ българскій народъ въ положеніе съвършено безсъзнателно за да могѣтъ послѣ каквѣто щѣтъ ползѣ да извлчѣтъ отъ него. За нещастіе на Българи-тѣ, тѣ си достигнахѣ цѣль-тѣ: много Българи ся погърчихѣ; отъ училища-та, църквы-тѣ и други мѣста ся изгони български языкъ, и почти сички-тѣ Българи простодушно начнахѣ да вѣрвѣтъ чи напстена не е добръ въ църквѣ да ся чете по български.

Между това владицы-тѣ деряхѣ Българи-тѣ, както си щѣхѣ. Бѣдны-тѣ Българи несмѣяхѣ да имъ ся противѣтъ, защото вѣрвахѣ, чи сичко онова, що кажи владика-та е свято.

И тѣй Българи-тѣ си изгубихѣ даже и име-то. И наистина, сѣки, който пѣтуваше по Българіѣ отъ чужестранцы-тѣ незнаяше инакъ Българи-тѣ, освенъ за Гърцы.

Но фенерска-та развратность и тѣхны-тѣ безчеловѣчны постѣпки ся усилихѣ до толкосъ, щото зехѣ да ставѣтъ вече нестерпимы за Българи-тѣ, които ишахѣ случай да ся освободѣтъ отъ сичко това. Но бѣдны-тѣ задавены отъ невѣжество-то несмѣяхѣ даже да ся помръдѣтъ. Най послѣ сѣкашь, чи самъ Богъ ся съжали надъ